

Nasıl oluyor da direkt Kur'an-ı Kerim'den anlam çıkartarak kitap (Risaleler) yazılabiliyor? Diğer üç kaynaktan (icma, sünnet, kıyas) hiç yararlanmadan fıkıh kitabı yazılabiliyor?..

Öncelikle Risale-i Nur Külliyyatı fıkıh kitabı değildir. Risale-i Nurların doğrudan Kur'an ayetlerini izah etmesi demek, diğer kaynakları göz ardı ettiği anlamına gelmez. Üstad çok yerlerde, sünnet ve icmanın önemini vurguluyor. Kaldı ki Üstad, Risale-i Nurları yazmaya başlamadan önce bütün ilimleri öğrenmiş, hatta bazı temel İslam kaynaklarını da ezberine almıştır. Bütün bu kaynak ve ezberler, Risale-i Nur'un yazılmasında bir vasıta, bir basamak şeklindedir.

Risale-i Nur'un sahası; *tevhit ve imana dair konulardır.* Özellikle günümüzdeki sorunlara ve hücumlara cevap şeklinde yazılmıştır. **Risale-i Nurlar,** Kur'an'ı başından sonuna kadar, klasik tefsir ve fıkıh kaynakları gibi inceleyen bir tefsir değildir; asrın ihtiyaç ve sorunlara Kur'an eczanesinden reçeteler sunan manevi ve vehbi bir tefsirdir.

Günümüzün sorunu ne fıkıh, ne de diğer bir İslam ilminin sahasıdır. Zaten dört hak mezhep ve sair İslam alimleri, o alanlarda gereken izah ve cevabı kafi derecede vermişlerdir. **Günümüzün en büyük sorunu;** fen ve felsefeden gelen inkarcı düşünce akımlarıdır ki, bunlar doğrudan imana ve Kur'an'a saldırıyorlar. İşte Risale-i Nur, bu inkarcı düşünce akımlarına karşı hizmet ediyor ve bütün dikkatini iman ve Kur'an üzerine teksif etmiştir. Yoksa diğer sahaları atlayıp yok sayma gibi bir düşüncesi ve tavrı yoktur. Bilakis o alanların temeli ve esası olan iman sahasını ihya ediyor ki, o alanlar tekrar toplum içince hayat bulsun.

Bir binanın en mühim yeri temelidir, bina temel üstünde durur. İslam binasının temeli imandır, sair kısımlar ise bu temel üstünde yükselir. *Bu zamanın din düşmanları İslam binasının temeli olan imana hücum ediyorlar.* Risale-i Nur ise; İslam binasının temeli olan imanı müdafaa ediyor; dolaylı olarak da sair ilimlere, sünnete ve fıkha da hizmet etmiş oluyor.